

о ад сакратара
аўтарамі Саю-
П'янова, Ён пі-
я пайшоў на
«Сурма», якая
райкоме каша-
люўна азначала:
ладых аўтараў.
аўтарамі, аб'е-

рамі маладога
старшыністам
маладыні аўте-
...»

рода

зе заўтра

E

цінство
 раним,
 вайны,
 вітаннем
 ы.
 надзіліцца
 атлы сон.
 я паліцы,
 звод.
 ся, што ўкраі
 ўжо ў руках.
 карап,
 ых вачек.
 мы толькі ані,
 ,
 ў тасцелі

давні
бні,
ца на шкелі
палы.

УСКАГА
А

бацькаўскага
бору,
а ў цэмент,
у дыханні
мора
яны акцэнт.
яны залётны
анішняя зары,
адарам,
вільготны,
яны бары.

А літаратуры
ігразам патом
інтэлігента ад
А гэта—яшчэ
сталасці бела-
віч падабаец-
сваімі рыса-
даланага інтэ-

утраннага све-
імкненні да

снаналага, у
нычнага. Ён
алізуе кожны
трэба, можа
ябе (дастатко-
маадносны в

Андрэя вы-
культура па-

сплавщик, што
улоунае, ад-
вадыма, але і
падсвадыма.
Вуца да Іры-
нувачы, што
неншта непа-
спытэ яму ні-
што, Зось ён,
Скворай Гора-
заўсёды та-
кым мелася
кым «унутра-
рай утадыае,
і ў горадзе і
го гэта? Міс-
ным на Заха-
сту, у якіх
мякны рааль-
не. Гэта тая
негаўспрымач-
ца ў людзей,
альна. У ас-
чы думкі на
раткевіца заў-
плыны, часамі
метны факт

нныя звяні
 у Ірыны, на
 дказваў).
 на ўзвышанне
 нне сваіх ге-
 там палемізуе
 лляе такое па-
 са Стаўро-
 янія дынніча
 нне, сопні лі-
 ці. У нас,
 Людзім няма
 де доўгіх кніг,
 ліпамі, у ва-
 хання белая
 ой. Вакол не

ны і магут»,
жае, што та-
бетлае пачу-
у «белай сук-
аджае «нігі.
Іно патрэбна
ра і вада: без
ішча збедне-
а, Вялікае і
е знікае бя-
забыць.

крыя крыты-
ара за праз-
ны канец:
і Андрэй ад-
на яго жыц-
не будзе ра-
го засталіся
самоты. А

каб у такім
танавіцца. Ф

з бадзёрым!
лавек і тыя
ыклікае, — гэ-
ны не забы-

сэньсе за-
ваецца вель-

